

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8Csp/38/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318202061
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2021:5318202061.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému V. N., R.. XX.X.XXXX, I. XXX, XXX XX I., T.Č.. V. I., v konaní o zaplatenie 608,45 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 510,75 € v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietla.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 20.7.2018, doručenou súdu dňa 24.7.2018, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 608,45 € spolu s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 608,45 € od 11.5.2018 do zaplatenia, a to titulom nepovoleného prečerpania na bežnom účte žalovaného, ktorý preňho žalobca zriadil a na ktorom mu povolil prečerpanie peňažných prostriedkov do limitu 500 €. Uplatnil aj náhradu trov tohto sporu.

2. Žalovaný, ktorému bola žaloba v súlade s § 116 ods. 2 CSP doručená oznámením na úradnej tabuli súdu dňom 8.11.2019, sa k žalobe písomne nevyjadril, v spore zostal nečinný.

3. Súd prvej inštancie rozsudkom č. konania 8Csp/38/2018-187 zo dňa 24.1.2020 v prvom výroku žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 97,70 € spolu s úrokom vo výške 19,90 % ročne zo sumy 97,70 € od 11.5.2018 do zaplatenia, v druhom výroku vo zvyšnej časti žalobcu zamietol a tretím výrokom žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Žalobcom uplatnený nárok kvalifikoval ako nárok zmluvný, z uplatneného nároku ustálil dôvodnosť len vo vzťahu k sume 97,70 € predstavujúcej rozdiel medzi kreditnými operáciami v sume 29.041,- € a debetnými operáciami vo výške 29.138,70 €, nakoľko od debetných operácií vyčíslených žalobcom vo výške 29.649,45 € odpočítal úroky a poplatky vo výške 510,75 €, ktoré predstavovali zamietnutú časť žaloby (viď výrok II). Priznanú sumu považoval za rozdiel medzi skutočnými výbermi a plneniami zo strany žalovaného. Vo vzťahu k zvyšnej časti uplatneného nároku (k poplatkov a úrokom, ktoré žalobca účtoval v rámci debetných položiek) konštatoval predovšetkým neunesenie bremena tvrdenia a dôkazu.

4. O odvolaní žalobcu, ktorý napadol výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie, rozhodoval odvolací súd Krajský súd v Žiline, ktorý uznesením č. konania 6CoCsp/29/2020-219 zo dňa 30.6.2020 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a III. zrušil a v tomto rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodovanie.

Výrok I. rozsudku zostal nedotknutý. Dôvodom zrušenia odvolaním napadnutej časti rozsudku súdu prvej inštancie bolo predovšetkým odvolacím súdom konštatované porušenie práva žalobcu na spravodlivý súdny proces. Podľa názoru odvolacieho súdu mal súd prvej inštancie žalobcu vyzvať, či už postupom podľa § 129 CSP alebo § 150 ods. 2 CSP, k doplneniu skutkových tvrdení a dôkazov, pokiaľ opis skutkových tvrdení uvedených v žalobe považoval za nedostatočný pre konkretizáciu poplatkov, či úroku z úveru, čo i sám odvolací súd považoval za správne konštatovanie, nakoľko označenie jednotlivých poplatkov v žalobe nekorešpondovalo s účtovnými poplatkami uvedenými vo výpisoch z bežného účtu žalovaného. Odvolací súd tiež poukázal na potrebu náležitejšieho odôvodnenia zamietnutej časti žaloby, a to i vo vzťahu k pôvodne požadovanému úroku žalobcu vo výške 28 %.

5. V nadväznosti na závery odvolacieho súdu súd prvej inštancie žalobcu postupom podľa § 150 ods. 2 CSP vyzval k produkovaniu všetkých rozhodujúcich skutkových tvrdení a dôkazov k zostávajúcemu uplatnenému nároku. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 21.10.2020 na čl. 235 spisu k poplatkom účtovaným v rámci debetných transakcií spolu vo výške 346,13 € a k úroku vo výške 164,62 € konkretizoval jednotlivé poplatky, vrátane poplatku za upomienky a výzvu, ktorých písomné vyhotovenie k tomuto podaniu i pripojil. Dokonca rozpísal i náklady, ktoré mu (napr. titulom mzdy, odvodov, informačných systémov, dátových, telekomunikačných a poštových služieb a pod.) v súvislosti s upomienkami vznikli vo výške 15,87 € a s výzvami vo výške 31,08 €. Dôvodil, že poplatky súvisiace so spotrebiteľským úverom predstavujú bežnú časť ceny úveru, na ktorú sa v súlade s § 53 ods. 1 písm. f) Občianskeho zákonníka súdny prieskum primeranosti nevzťahuje. V tomto smere poukázal na nález Ústavného súdu ČR III.ÚS 3725/2013 zo dňa 10.4.2014. Vo vzťahu k poplatkom za upomienku, či výzvu, zdôraznil, že tieto poplatky uhrádza dlžník iba v prípade omeškania so splácaním úveru, teda v prípade vlastného delikventného správania. Rovnako špecifikoval a v sadzobníku poplatkov označil i poplatok za zisťovanie zostatku ATM inej banky SR vo výške 0,30 €, poplatok za balík služieb vo výške 3,90 €, ktorý bol zinkasovaný spolu 38-krát, pričom ku dňu 10.5.2018 bol inkasovaný len vo výške 1,13 € z dôvodu, že dňa 10.5.2018 bol účet žalovaného zatvorený (šlo o alikvótnu časť poplatku), mesačný poplatok „MC štandardná“ vo výške 1,50 € x 26, spolu v sume 39,- €. Dôvodil, že poplatky za transakcie zahŕňajú poplatky za hotovostný vklad, za výber hotovosti z bankomatu v SR, za výber hotovosti z bankomatu v zahraničí, za hotovostný výber a iné, pričom všetky boli definované v sadzobníku poplatkov a uvedené vo výpisoch z účtu žalovaného. Vo vzťahu k úroku odkazoval na ustanovenie § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa o úrokovej sadzbe na trvanlivom médiu. Teda zákon podmieňuje nárok výlučne splnením informačnej povinnosti veriteľa, teda banky vo vzťahu k majiteľovi účtu. Poukázal na judikatúru súdov Slovenskej republiky, a to súdov odvolacích. K tomuto podaniu tiež pripojil upozornenia zo dňa 7.11.2016, 3.5.2017, 3.1.2018, 5.2.2018, opakované upozornenie zo dňa 7.3.2018, výzvu na vyporiadanie nepovoleného debetného zostatku zo dňa 3.4.2018 a sadzobník poplatkov účinný od 1.3.2015.

6. Žalovaný aj po rozhodnutí odvolacieho súdu zostal nečinným, zásielky, ktoré mu boli súdom doručované (vrátane rozhodnutia odvolacieho súdu, či doplnenia rozhodujúcich skutkových tvrdení zo strany žalobcu), mu boli zasielané na poslednú evidovanú adresu jeho trvalého pobytu v súlade s § 119 ods. 3 CSP.

7. Súd na prejednanie veci opätovne nariadil pojednávanie, na ktorom dokazovanie zopakoval. Vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov týkajúcich sa zostávajúceho predmetu sporu, z ktorých mal zistený nasledovný skutkový stav a vyvodil nasledovné právne závery:

8. Žalobca so žalovaným uzavrel dňa 4.3.2015 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej preňho zriadil a viedol účet č. I.. Následne dňa 2.5.2016 uzavreli strany na diaľku - cez internetbanking - zmluvu o povolenom prečerpaní na tomto účte, ktorou žalobca poskytol žalovanému limit povoleného prečerpania 500 € s variabilnou úrokovou sadzbou 19,90 %. Žalovaný opakovane povolený limit prekračoval, v dôsledku čoho žalobca dňa 2.5.2018 limit znížil na 0 €. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy sa žalovaný dostal do prečerpania nepovoleného. Keďže dlh nevyrovnal, žalobca vykonal dňa 10.5.2018 internú účtovnú transakciu a debetný zostatok previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet, potom účet žalovaného zatvoril (čo je možné, len keď je na ňom nulový zostatok). Žalovaná suma predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými (29 649,45 €) a kreditnými (29 041 €) obratmi vykonanými na účte žalovaného od jeho otvorenia 4.3.2015 až po zatvorenie 10.5.2018. V rámci debetných obrátov boli účtované i poplatky a úrok: poplatky za transakcie (40x) 82,50 €, poplatok za balík služieb (39x) 149,33 €, poplatok za upozornenie - debet (5x) 75 €, použitie bankomatu inej banky

1x 0,30 €, poplatok za výzvu- debet 1x 30 €, mesačný poplatok MC štandardná (26x) 39 € a úroky/daň (26x) 164,62 €. Po rozhodnutí odvolacieho súdu žalobca špecifikáciu doplnil k poplatkom za upozornenie 5 x 15 €, za výzvu na vysporiadanie nepovoleného debetného zostatku 1 x 30 €, za zisťovanie zostatku ATM na bankomate inej banky 0,30 €, za balík služieb 3,90 €, ktorý bol zinkasovaný 38x a 1 x alikvotná časť 1,13 €, mesačného poplatku za MasterCard platobnú kartu 1,50 € x 26 = 39 € a poplatkov za transakcie, ktorými sa rozumejú poplatky za hotovostný vklad, za výber hotovosti z bankomatu v SR, v zahraničí, za hotovostný výber, či iné, definované v Sadzobníku, ktorý pripojil. V časti poplatkov žalobca odkazoval i na zmluvu, VOP a sadzobník, v ktorom tieto poplatky napokon i označil a pripojil i výpis z účtu, z ktorého vyplývali. Zároveň zo zmluvy o povolenom prečerpaní vyplýva, že banka si môže okrem poplatku za prehodnotenie (0€), za potvrdenia a súhlasy k úverom na žiadosť klienta (25 €), za zmluvnú pokutu pri povolenom i nepovolenom prečerpaní (15 €), inkasovať aj poplatok za výzvu na splatenie nepovoleného prečerpania účtu vo výške 30 €. Z dlžnej sumy žalobca uplatnil aj úrok pri nepovolenom prečerpaní vo výške 28 % v zmysle čl. 3.12. VOP (všeobecných obchodných podmienok), v spojení s výveskou úrokových sadzieb.

9. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka (ďalej len OBZ) zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 709 ods. 1 OBZ banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre prevody peňažných prostriedkov.

Podľa § 710 OBZ ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 711 ods. 1 OBZ za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

Podľa § 497 OBZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 OBZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (1). Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (2). Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (3). Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (4).

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. (4) Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, t) požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, v) požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10. Súd sa už vo svojom prvom rozsudku zaoberal vznikom zmluvného vzťahu medzi stranami sporu. Ich vzťah žalovaný zmluvou o osobnom účte zo dňa 4.3.2015 a následne i zmluvou o spotrebiteľskom úvere poskytnutom vo forme povoleného prečerpania zo dňa 2.5.2016 vyhodnotil za zmluvný vzťah uzavretý platne, v nadväznosti na čo žalobcovi i priznal rozdiel medzi čerpaniami a úhradami zo strany žalovaného spolu s úrokom z úveru, ktorý bol v zmluve o povolenom prečerpaní dojednaný vo výške 19,9 %, teda nárok žalobcovi priznal ako zmluvný. I v nadväznosti na túto odvolaním nedotknutú časť prvého rozsudku súdu prvej inštancie, na prijaté závery, ktoré žalobca neučinil predmetom odvolania, postupoval súd prvej inštancie i v ďalšom konaní. Vo vzťahu k zostávajúcemu predmetu sporu žalobca na základe výzvy súdu prvej inštancie, v nadväznosti na závery odvolacieho súdu, doplnil rozhodujúce skutkové tvrdenia, jednotlivé poplatky, vrátane úroku, označil i v listinnom dôkaze (sadzobníku), ktorý pripojil. Vo vzťahu k poplatkom za upozornenie a za výzvu (i v nadväznosti na bod 2 zmluvy o povolenom prečerpaní na čl. 5 spisu) žalobca preukázal aj ich písomné vyhotovenie. Žalovaný ich prevzatie nespochybnil. Vo vzťahu k úroku súd poukazuje na to, že tak, ako ho priznal v prvom výroku vo výške 19,9 %, nie vo výške pôvodne požadovaných 28 %, tak podľa jeho názoru súdu predstavoval úrok vyčíslený v rámci debetných transakcií vo výške 164,62 € úrok vo výške 19,9 %, ktorým úročil dlžné zostatky predstavujúce prekročený limit povoleného prečerpania žalovaným práve na základe zmluvy o povolenom prečerpaní, v ktorej bol v uvedenej výške úrok dojednaný. Nakoľko zostávajúcim predmet sporu tvoril súčasť debetných transakcií, po odpočítaní ktorých od transakcií kreditných predstavoval rozdiel pôvodne predstavujúci i žalovanú sumu 608,45 € a súd už prvým svojim rozsudkom žalobe v časti 97,70 € vyhovel, týmto rozsudkom vyhovel žalobe i vo zvyšnom rozsahu 510,75 € (346,13 € = poplatky a 164,62 € = úrok). Z vykonaného dokazovania, doplneného v odvolacom konaní i po ňom, súd prijal záver o dôvodnosti i tejto časti žalobného nároku.

11. Súd sa na záver považuje za potrebné vysporiadať, opäť i v nadväznosti na závery odvolacieho súdu, aj s uplatneným úrokom vo výške 28 %. Po opätovnom preskúmaní dospel súd k nasledovným záverom. Ustanovenie bodu 23, časti A, oddielu III VOP, podľa ktorého po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka potrebné považovať

za neplatné, nakoľko ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobcom požadovaný úrok zo sumy nepovoleného prečerpania vo výške 28 % ročne má de facto povahu sankčného úroku, predstavuje neprípustné obchádzanie kogentného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje právo veriteľa požadovať pri omeškaní s plnením peňažného dlhu popri plnení i úroky z omeškania. Výška úrokov je pritom limitovaná § 3 Nariadenia vlády SR č. 83/1995 Z. z. a je vzhľadom na jej nadviazanie na základnú úrokovú sadzbu ECB variabilná v každom období, je však rádovo nižšia ako žalobcom požadovaný sankčný úrok vo výške 28 % ročne. Sankčný úrok za nepovolené prečerpanie bol žalobcom stanovený v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko jeho výška podstatne prevyšuje úrokovú mieru v dobe dojednaní. Zároveň je o 40% vyšší, než v zmluve o povolenom prečerpaní dojednaný úrok 19,9 %. Súd zdôrazňuje, že zo žalobcom predložených listinných dôkazov nevyplýva, že by bol medzi stranami úrok vo výške 28 % ročne v prípade nepovoleného prečerpania dojednaný. Žalobca nepredložil súdu žiadny dôkaz, ktorým by preukázal, že žalobca by mal mať v prípade nepovoleného prečerpania nárok na zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne. Žalobca nemôže voči žalovanému uplatňovať nárok na zaplatenie úroku, ktorého výška dohodnutá nebola. Stanovenie výšky úroku v prípade nepovoleného prečerpania v listine „úrokové sadzby produktov“, ktoré nie sú žalovaným ani podpísané, nemožno považovať za dojednanie úroku vo výške 28 % ročne medzi stranami zmluvy. Nie je preto možné sa stotožniť s postupom žalobcu, že jednostranným právnym úkonom, a to všeobecnými obchodnými podmienkami a najmä sadzobníkom, ktoré môže jednostranne kedykoľvek meniť, vytvára nepovolený debetný zostatok na bežnom účte v rozpore s prejavenu vôľou žalovaného v zmluve, ktorý už aj tak úrokuje úrokom značne presahujúcim úrokové sadzby bánk pri spotrebiteľských úveroch (a to napriek tomu, že spotrebiteľovi zväčša žiadne peňažné plnenie vo forme, napr. úveru, ani neposkytuje). Súd takúto zmluvnú podmienku vyhodnotil s poukazom na § 53 Občianskeho zákonníka ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

12. Už rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 9C/90/2015-51 zo dňa 14.9.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.11.2016 č. k. 21Co/10/2016-72 bola zmluvná podmienka rovnakého znenia uvedená v 3.12 všeobecných obchodných podmienok Prima banka Slovensko, a. s. účinných od 20.1.2015 v znení: „Pri zúčtovaní poplatkov môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úroveňnej sadzby, úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu.“ pre jej neprijateľnosť vyhlásená za neplatnú. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ bol povinný používať takejto podmienky sa zdržať. Tento rozsudok bol pre žalobcu záväzný, a preto bolo jeho povinnosťou jednak zdržať sa ďalšieho uplatňovania tejto neprimeranej zmluvnej podmienky, ako aj nárokov z nej vychádzajúcich. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudky odvolacích súdov, a to Krajského súdu v Žiline sp. zn. Co/181/2017 zo dňa 25.7.2017 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/83/2017 zo dňa 7.11.2017.

13. Napokon, sám odvolací súd vo svojom závere vo vzťahu k úroku z úveru, ktorý žalobca požadoval vo výške 28 %, vyhodnotil postup súdu prvej inštancie, v rámci ktorého v záujme poskytnutia účinnej ochrany žalovanému spotrebiteľovi dôsledne vychádzal z osobitných ustanovení zákona a dotknuté zmluvné ustanovenia podrobil prieskumu z hľadiska ich neprijateľnosti, za správny. Nebol však dôsledným, pretože pokiaľ súd dospel k záveru o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, musel umožniť stranám vyjadriť sa k možnému posúdeniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, aby bolo jeho rozhodnutie predvídateľným. V tomto smere súd poukazuje na to, že v zmysle záverov odvolacieho súdu, na základe ktorých žalobcu vyzval k doplneniu rozhodujúcich skutkových tvrdení, žalobca k úroku vo výške 28 % podľa názoru súdu neprodukoval žiadne iné rozhodujúce skutkové tvrdenie, či dôkazy, než v predošlej časti súdneho sporu, a to také, ktoré by posúdenie súdu minimálne spochybnili. Dôvodil, že dohoda o výške úroku nie je neprijateľnou zmluvou podmienkou, pretože podľa § 53 ods. 1 OZ ide o zmluvnú podmienku, ktorá sa týka primeranosti ceny predmetu plnenia, ktorá bola vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Žalovaný mal možnosť ovplyvniť čerpanie zostatku svojho účtu. Nepovolené prečerpanie je sankcionované úrokovou sadzbou, ktorá je primeraná a nie je v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný zostal i po rozhodnutí odvolacieho súdu nečinný, k záverom jeho rozhodnutia sa ani na základe výzvy súdu prvej inštancie nevyjadril.

14. V týchto súvislostiach súd považuje teda za potrebné uzavrieť, že nakoľko už prvým rozsudkom rozhodoval o nároku žalobcu ako nároku zmluvnom, v ktorom bol dojednaný úrok vo výške 19,9

%, nemohol priznať žalobcovi úrok vyšší, zvlášť, ak nebol zmluvne dojednaný. Pozn. Žalobca tieto skutočnosti (právnú kvalifikáciu a pod.) predmetom odvolacieho prieskumu neučinil. A keďže v zmysle zmluvy bolo možné úročiť len čerpanie úveru v podobe povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte, ktorými poplatky a úrok sám (v danom prípade vyčíslený, vo výške 19,9 %) nie sú (nemajú povahu peňažných prostriedkov, z ktorých je dlžník povinný v zmysle § 502 ods. 1 OBZ platiť úroky v dojednanej výške), pričom žalobca neprodukoval tvrdenia a dôkazy k opaku, nebolo možné žalobcovi požadovaný úrok z nich priznať. V tejto časti súd preto žalobu žalobcu v II. výroku ako nedôvodnú zamietol.

15. O trovách tohto sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., keď rozhodol najskôr o nároku na ich náhradu podľa úspechu v spore. V danom prípade sa žalobca domáhal žalobou zaplata sumy 608,45 € (100 %), súd jeho žalobe v časti o zaplata uvedenej sumy v celom rozsahu vyhovel. Žalobca bol teda úspešný vo vzťahu k žalovanej sume v rozsahu 100 %. V tomto rozsahu mu vzniklo právo na náhradu trov tohto sporu voči neúspešnému žalovanému. Súd vo vzťahu k zamietnutej časti nároku poukazuje na to, že táto sa týkala len príslušenstva, jeho časti (v prvom rozsudku len rozdielu medzi požadovaným úrokom vo výške 28 % a úrokom priznaným vo výške 19,9 %). Nakoľko sa týkal neúspech žalobcu len príslušenstva, a to len jeho časti, uvedené súd do pomeru úspechu a neúspechu nezapočítal. O výške náhrady trov tohto sporu súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.